

AVE MARIA

ŠTEV. (NO.) 5. MARCH 6th 1920. LETO (VOL.) XII.

TRPLJENJU JEZUSOVEMU

Ljubljana

AVE MARIA.

Izhaja vsako drugo soboto
Published every second Saturday by
FRANCISCAN FATHERS
in the interest of the Order of
St. Francis.

1852 W. 22nd PL. CHICAGO, ILL.
Naročnina \$2.00 na leto. — Subscrip-
tion Price \$2.00 a Year.

Published and distributed under
permit (No. 650). authorized by the
Act of Oct. 6. 1917. on file at the
Post Office of Chicago, Ill. By
order of the President, A. S. Bur-
leson. Postmaster General

Entered as second-class matter Oct.
20, 1919. at the post office at Chica-
go, Illinois, under the Act of March
3, 1879. Acceptance for mailing at
special rate of October 3, 1917.
authorized October 25, 1919.

ZA

MATERINA IN DEKLIŠKA DRUŠTVA.

imamo v zalogi

OBREDNIKE. VEZANE, 25,

ZNAKE, (Badges, Regalije)
z društveno medaljo, —

DRUŠTVENE zastave (Bandere)

Društvene uradne
KNJIGE (REGISTER) ZA
imena in mesečnino,
SV. OBHAJILA IN SEJE.

OBRAČAJTE SE NA NAS

ZA TE STVARI.

"AVE MARIA"

1852 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

ROJAKOM V MINNESOTI!

Lepa prilika se naročiti na lista
"Ave Maria" in "Edinost" za vse
slovenske rojake po naselbinah v
Minn. je sedaj, ko hodi naša zastop-

nica MRS. PREGLET okrog in na-
bira naročnino. Prav toplo jo pripo-
ročamo vsem rojakom! Vsem bude
z veseljem postregla!
uprava "Ave Maria" in "Edinosti"

KAJ PA ČAKAŠ

Čas poteka! Vse se draži! Tudi prava DELAVSKA LISTA
"AVE MARIA in "EDINOST"
bosta morala dvigniti ceno. In to se bude zgodilo takoj s **1. Aprilom.**
Do tedaj pa dobiš še

DVA LISTA ZA CELO LETO ZA \$4.00.

Zato, prijatelj, kaj čakaš? Zakaj se ne naročiš takoj?

Veš takoj se vsedi in napiši list: "Jaz se naročim na list "Edi-
nost in list "Ave Maria". Prilagam Money order za \$4.00

Na kovertu napiši:

EDINOST 1847 W. 22 Street — CHICAGO, ILL.

KATOL. DRUŠTVA!

Podpirajte Katoliško podjetje
ter naročajte,

ZASTAVE, BANDERE, REGALIJE, ZNAKE

le pri nas.

Tu dobite vse najceneje, najbolje in najhitreje.

Poskusite!

"AVE MARIA"

1852 W. 22 Place

CHICAGO, ILL.

POSTNI ČAS

je tukaj!

Po cerkvah boste molili vsaki teden najmanj enkrat Sv. Križev pot.

Mi imamo v zalogi

BROŠURICO "KRIŽEV POT"

po 15c iztis.

Č.Č. gg. duhovnikom, ako jih naroče vsaj po 50 iztisov skupaj,
damo velik popust.

Vsak vernik naj bi imel to knjižico.

"AVE MARIA"

1852 W. 22 Place

CHICAGO, ILL.

ZA VELIKANOČNO KOLEKTO

boste č.č. gg. gotovo dali v kovertici podobice z vašim vošilom za
praznike. — Mi vam jih poskrbimo prav po ceni.

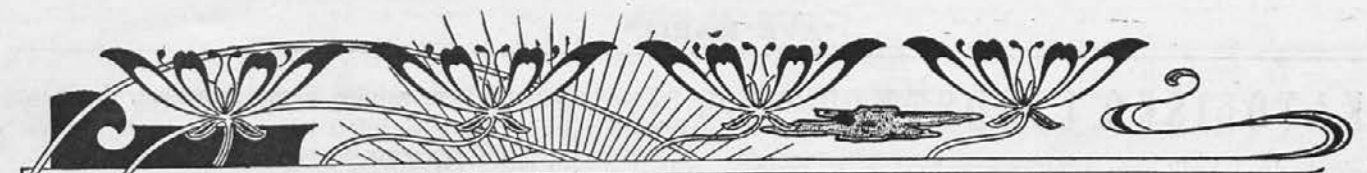
Pišite nam!

Mi vam natisnjemo na podobice, kar želite.

"AVE MARIA"

1852 W. 22 Place

CHICAGO, ILL.

AVE MARIA 1852 West 22nd Place, Chicago, Ill.

MARC 6th 1920.

ŠTEV. 5.

(VOL. NO.) XII.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina za celo leto za Ameriko \$2.00 za Evropo \$3.00
Naročnina za pol leta za Ameriko \$1.00 za Evropo \$1.50

List v obrambo sv. vere med Ameriškimi Slovenci.

Nekoliko prijateljskih besed.

ČASTITAMO iz srca Rev. F. S. Rantu za njegov tako možati in odločni nastop proti podležem okrog "Glasa Naroda" v obrambo slovenskih šolskih sester, ki so te dni prišle iz starega kraja. Zlasti opozarjamo č. gg. duhovnike na to sramotno podlost.

Vidite, kam plovemo? Vidite, kako podli so? Vidite, kako nesramni so? Vidite, koliko si upajo?

Toda vprašajmo z Mr. Čagramovim "Zakaj?" pa bomo dobili tudi Mr. Čagramov "Zato."

Da, zato, ker smo sami tega krivi.

Človek, ki si dovoli vse reči, ki si pusti mirno sramotiti vse, kar mu je svetega in dragega, — je to človek, ki ima kaj časti?

Osebnostno žalitev mirno sprejeti, je dobro delo, je delo krščanske potrpežljivosti.

Žalitev principov, žalitev stanu mirno spraviti v žep je — sramotno strahopetstvo.

Zato imajo vsi zavedni katoliški možje cele Amerike samo eno dolžnost — pokazati temu listu, da si kaj takega ne puste.

Sakser ustreza našim najbolj propadlim in najbolj podlim slovenskim verskim in moralnim odpadnikom!

Dobro! pa naj ga ti podpirajo —! Katoliški mož pa, ki podpira tako početje, — pljuje v lastno skledo, si redi gada na svojih lastnih prsih.

O LJUBA ZAVEDNOST, kdaj se boš izbudila med ameriškimi Slovenci!?

Kdaj bodo spoznali, kako si sami sebi drago plačujejo

svoje lastne grobokope s tem, da podpirajo taka le podjetja. — Katoliški Slovenci! — pa vzdržujejo več duca-tov urednikov pri raznih listih, da jim pljujejo v lastni obraz, da z blatom ometavajo njih oltarje, ki so si jih s tolikimi žrtvami postavili, da izpodkopujejo cerkve, ki so si jih sezidali.

Pomisli, katoliški mož, ki podpiraš liste, organizacije, ki delajo proti tvoji veri in cerkvi, to-le:

Ti bi si z velikimi žrtvami postavil hišico. Vse svoje žulje si uzidal v hišico. Velikanski je bil trud, ki te je stal, da si to dosegel. Ko je pa hiša sezidana, pa si najameš človeka in ga plačaš, da ti gre in izpodkopuje temelje te hiše.

Ali bi bilo to modro? Ali bi te vsakdo tvojih sosedov ne vprašal, če nisi nekoliko "tralala"?

Vidiš, enako je, če si katoličani na eni strani zidajo cerkve in šole, na drugi pa naročajo take-le časopise, podpirajo može, ki jih potem sramote.

Kako se morajo taki li možje smejeti v pest takim katoliškim Slovencem!

Danes jih v svojih listih prav po domače nakrcajo, jutri pa pridejo ti "nakrcani" katoliki prav ponižno, s klobučkom v roki, ali s ponižnim pisemcem in čekom: "na, na, tu ti dam zato, ker si me včeraj tako "nakrcal" in opljuval."

Robovi bi bili, ko bi tako delali.

Bo-li socialista storil kaj takega?

KATOLIŠKO LJUDSTVO!

V dneh družabnih preosnov in preobratov, ki posegajo globoko v srca posameznikov in v življenje narodov, v dneh, ko se snuje usodna zgodovina in poraja nov vek —

pozivamo in kličemo na manifestacijo krščanskega prepričanja.

Jugoslovanska katoliška telovadno- kulturno mladinska organizacija

OREL

napravlja letos polet v Maribor in sklicuje za dneve od 29. julija do 3. avgusta 1920.

PRVI SLOVANSKI ORLOVSKI TABOR.

Ob tem svečanostnem prazniku katoliške mladine naj slavi zmago socialna misel krščanske vzajemnosti, zato naj se zberó vsi: delavec, kmet, obrtnik uradnik razumnik. Vsi stanovi naj se zavedo, da tvorijo v krščanstvu eno družino. Prepričajo naj se, da je njih mladina nastopila pot prave svobode, da se je uvrstila med bojevnike za uveljavljanje katoliških načel, za izenačenje pravic, za spoštovanje poštenega dela, za dosego stanovskega in mednarodnega bratstva.

Katoliška mladina je seme nove, zdrave družbe. Posejano je v zemljo, ki jo je razorala strašna svetovna vojska. Sistem laži in krivic je strt. Drevo večnih resnic pa zeleni in ob tem drevesu se zbira zdrava, čila, vzorna in značajna mladina, ki hoče ob navzočnosti kulturnih narodov slaviti svoj dan. Ob idealni mladini pa naj črpa jo vsi, ki se zberó k skupnem prazniku navdušenja za vzvišene vzore.

Na ta slavnostni praznik vabimo torej vse bratske odseke iz Jugoslavije, vsa bratska orlovska društva iz Češko-slovaške republike, iz Združenih in drugih ameriških držav, ter katoliška telovadno-kulturna udruženja iz Poljske republike. S srčnim veseljem bi radi pozdravili tudi vse dobromisleče brate iz Rusije in drugih slovanskih držav, kakor tudi iz Francije, Anglije, Belgije, Nizozemske, Švice, Španske itd.

Vse vabimo in prosimo, naj se pravočasno pripravijo, ter nam sporoče, v kolikem številu se nameravajo udeležiti slovanskega orlovskega slavlja.

Vabimo končno katoličane vseh navedenih narodov in držav in stanov in organizacij. Prihitite k nam in dajte s tem izraza katoliško-kulturni vzajemnosti!

Ljubljana, dne 1. januarja 1920.

PREDSEDSTVO

osrednjega pripravljalnega odbora za prvi slovanski orlovski tabor v Mariboru.

K temu pozivu pristavljamo samo to, kar smo že v zadnji številki povedali: Rojaki, vsi, ki ste bili letos namenjeni v staro domovino in vsi, katerim bi bilo mogoče narediti ta obisk: dvignimo se in pojdimo skupno domov na ta shod.

Zveza Katol. Slovencev bode skušala organizirati to skupno potovanje ako se priglasi dovolj rojakov,

Zato pozivamo vse rojake širom Amerike, da bi se priglasili takoj, kateri bi želeli iti, na

ZVEZO KATOL. SLOVENCEV
1847 W. 22 Street
CHICAGO, ILL.

NAROČNIKOM "AVE MARIA"

Zadnje mesece smo jako lepo napredovali. Povsod je bil viden božji blagoslov in pomoč Marijina.

List "Ave Maria" je dobil nov pomen med ameriški Slovenci. Zato pa je treba nujne izpremembe temu pomenu primerno.

V listu nam zmanjkuje prostora, zakaj novi sotrudniki in dopisniki so nam poslali velike zaklade krasnih spisov, sestavkov in člankov, a vse to zlato zrnje mora čakati dolgo časa, preden pride na vrsto.

In te okolnosti so nas prisilile, da smo se odločili za tole:

Lista "Ave Maria" in "Edinost" sta zoziorom na vsebino in smoter pravzaprav samo en list, se izpopolnujeta drug drugega ter si pomagata drug drugemu kakor dva brata.

Zato prevzame list "Edinost" del vsebinskega bremena lista "Ave Maria".

Tako začnemo s prvim marcem izdajati

vsak teden po dva lista

in sicer tisti teden, ko "Ave Maria" ne izide, **BO "EDINOST" IZŠLA DVAKRAT, V SREDO IN SOBOTO.**

Tisti teden pa, ko **IZIDE V SOBOTO "AVE MARIA," IZIDE "EDINOST" SAMO V SREDO.**

Vse dopise in del spisov bomo priobčevali v "Edinosti," in list "Ave Maria" ostane strogo katoliški-nabožni leposlovni list.

Ker se, kakor smo že omenili, oba lista izpopolnujeta in tvorita pravzaprav samo en list, smo s prvim marcem poslali vsem naročnikom lista "Ave Maria" tudi "Edinost" in vsem naročnikom lista "Edinosti" tudi list "Ave Maria."

Da pa vsem olajšamo naročnino, smo sklenili, da ostane še **tekem meseca marca**

ZA OBA LISTA — DVAKRAT NA TEDEN — celoletna naročnina samo \$4.00., ali za vsakega posebe po 2 dolarja, kdor si naroči oba. Kdor si pa naroči samo enega, je naročnina za vsakega posebe po \$3.00 na leto.

Pomnite pa, da velja to samo tekem meseca marca. Kdor hoče torej imeti oba lista po gori omenjeni ceni, naj si ju naroči nemudoma, ali pa vsaj do konca meseca marca. Zato pa, naročniki, hitite! Vsi poravnajte še ta mesec naročnino za oba lista, zakaj potem ne boste teh krasnih listov več mogli dobiti tako poceni.

V staro domovino veljata oba lista skupaj \$5.00, ali tudi to samo ta mesec. Zato ju tudi za svoje v stari domovini naročite nemudoma, ali vsaj do konca tega meseca,

Evharistično Srce Jezusovo ga je pozvalo.

(Posneto po resničnih prigodbah.)

NEKOČ pridem po opravkih v mestu slučajno ravno ob zaključku večerne pobožnosti pred cerkev.

Množica pobožnih se je vsipala skozi vrata, verni so hiteli na vse strani domov; prehod mimo cerkve je bil oviran še v sosednjih ulicah.

Tujec sem bil v mestu, nikogar nisem poznal, zato se nisem mnogo menil za ljudstvo, le na tem mi je bilo, kako naj se prerijem najhitreje skozi množico.

Kar začujem sredi iz ljudi klicati svoje ime. Začuden se ozrem na okoli, pa mi prihiti nasproti gospod, ki me veselo pozdravlja in moli nasproti roko.

“Servus. stari prijatelj! Ali ne poznaš več Friceta, znanca izza mladih let? —”

“Lej ga no, sedem let sva skupaj po šolah hlače trgala, zdaj me pa niti poznati noče.”

Tako se je šaljivo hudoval nad menoj, jaz sem ga pa začudeno gledal in zmajeval z glavo.

“Poznal bi že,” rečem, “toda...”

“Toda verjeti ne moreš,” se odreže oni, “da bi zašel Frice v cerkev? Frice, ki ni nikoli maral za njo!”

“Odkrito povem, da je ravno tako, kakor praviš,” pritrdim jaz.

“In vendar je istina,” odvrne prijatelj, “da nisem bil samo zdajle v cerkvi, vsaki dan, in še po večkrat, me lahko srečaš na tej poti.”

“Pa kaj bi stala tukaj na cesti? Veš kaj, kar z mano se napoti na moj dom, ondi te seznanim s svojo ženko, ob enem ti pa natanko pojasnim, kako sem postal iz Savla Pavel.”

Nad vse radoveden sem pritrdil predlogu in po kratkem sva stopila v prijateljevo stanovanje.

Bolj ko si ogledujem prijazno

stanovanje, tem bolj sem prijetno iznenaden. Zakaj od kropilnika, okrašenega z oljkovo vejico od zadnje cvetne nedelje, od slik na steni, od sohic po omarah, pa do časopisov in knjig na mizi, vse mi priča, da prebiva tukaj verna, krščanska družina. Zlasti mi je pa ugajal na malem oltarčku lep kip presv. Srca Jezusovega, katerega je obsevala majhna rdeča lučica.

Ko prijatelj opazi, kam da zrem, pripomni, kakor v pojasnilo: “Vir

vse moje sreče.”

Prijazna gospodinja postreže s kozarčkom vina, trčimo na vsestransko zdravje, prijatelj pa prične pripovedovati nekako takole:

“Znano ti je, da v dijaških letih nisem bil nikoli veren; že kot otrok sem bil brezverec. Kako tudi? Komaj štiri leta sem štel, ko sem zgubil drago mamico. Oče, sicer dober človek, je živel le za svojo službo in ni imel o vzgoji otrok niti najmanjšega pojma, zato me je popolnoma prepustil v oskrbo poslom. Kadar mi je hotel skazati kako posebno ljubav, me je vzel s seboj v gostilno, koder sem se navadil onih brez-

Le pot križa vede v slavo! Duša, hrabro dalje!

božnih šal in zabavljic zoper vse, kar je svetega, s čimer sem se tako rad bahal v šoli in pohujševal vas sošolce.

Če mi je primanjkovalo že kot dečku verskega prepričanja, kaj naj rečem potem o dobi, ko sem stopil v javno življenje?

Občeval sem le z enako mislečimi lehkovičci, z njimi popeval in popival cele noči. Tovariši v uradu tudi niso bili dokaj boljši, poštenih ljudi sem se izogibal, oni pa mene. Edina dostojna oseba, s katero sem še občeval v zasebnem življenju, je bila gospodinja, pri kateri sem stanoval. Ona je bila pa tudi edina, do katere sem gojil še nekoliko spoštovanja.

Prišlo je tako daleč, da sem celo hčerko gospodinje, gospodično Elizo, ko je nekoč hotela obesiti nad mojo posteljo majhno podobo Srca Jezusovega, surovo pokaral in ji za vedno prepovedal "onesnažiti mojo izbo s takimi bedarijami."

Dobro se še spominjam, kako je s solzami v očeh nemo odšla. Jaz sem se pa še dolgo bahal okrog po gostilnah, kako sem terciarko pošteno izplačal.

Tako sem na to preživel še skoraj dve leti v vedno večjem razkošju, ko Bog nenadoma poseže v moje početje.

Nekoč sem namreč imel dogovorjen s znano gospodično, ki ni bila posebno na dobrem glasu, sestanek. Nestrpno sem čakal določene ure in komaj se je zmračilo, sem že hitel na domenjeni kraj.

Pot me je peljala preko glavne trga. Ker sem vedel, da se ondi sprehajajo vsak večer moji tovariši, pa jim nisem hotel razodeti svojega namena, obstanem koncem ulice in gledam po trgu, kje da so.

Pravkar so mi obrnili hrbet in jo krenili proti cerkvi, na nasprotnem koncu trga.

Že sem hotel hitro prekoračiti cesto, kar se zablščijo pred cerkvenimi vrati lučice, zvonček zapoje, obhajati gredo.

V lepo zagato hitijo moji tovari-

ši, si mislim. Kako se bodo izvili iz neprijetnega položaja.

Čakam in gledam. Mašnik s cerkvenikom spredaj in več osebami za seboj se vedno bolj bliža, tovariši mu gredo pa ravno nasproti. Zdaj so skupaj!

Meni nič, tebi nič, korakajo mimo. Ne zmenijo se ne za luči, ne za zvonček, še manj za duhovnika in njegovo molitev.

Smejajo se in kretajo z rokami, kakor bi ne bilo razen njih nikogar na trgu.

Priznam, da bi se bil v tem slučaju, če bi bil med njimi, ravno tako obnašal, ali ko sem jih od daleč opazoval, sem se začel zgražati nad takim nedostojnim obnašanjem.

Zakaj? Ni mi bilo prav jasno. Ali menil sem, da zahteva to olika. Vsaj odkrili naj bi se, že radi drugih ljudi, da bi ne žalili njih verskih čustev.

Medtem ko tako modrujem, privabi zvonček vse polno vernikov na trg, ki pokleknejo na tla in pričakujejo Najsvetejše.

Kaj se je tedaj z menoj zgodilo, še danes ne vem. Le toliko se spominjam, da sem klečal odkrit sredi med ljudstvom, ko se je približal duhovnik in podelil sveti blagoslov. V srcu so me pa obhajali neizrekljivi občutki, kakršnih nisem imel, odkar so mi mamico pokopali.

Odkod bi sicer prihajali občutki, ki so me poprej na trgu obšli? —

Sprevod je krenil že davno v stransko ulico, zvonček je vtihnil in ljudje so se že razšli, ko se šele dvignem ves razmišljen od tal in jo krenem s trga, ne vedoč kam. Na sestanek nisem več mislil, le to mi je šlo po glavi: Nekdo leži zdajle na smrtni postelji in ni mu drugega mari, kot tolažilo svete vere, za katero se jaz prav nič ne zmenim.

Vse ga je zapustilo, le duhovnik hiti k njemu, da mu olajša najhujšo uro življenja. Kaj pač zdajle misli bolnik o svojem življenju? Kaj bi storil, ko bi zopet okreval?!

Morda je pa le kaj resnice na ve-

ri, ki jo jaz tako trdovratno zame-tujem?

Zdajle je duhovnik pri umirajočem. Z Bogom bo mašnik spravil dušo njegovo in mirno se bo preselila v večnost — kaj pa bi bilo z menoj, ko bi bil jaz na njegovem mestu?!

Take in enake resne misli so se snovale vse vprek v moji glavi. Bliskoma sem v duhu prešel in pregledal vse dosedanje življenje. Zdelo se mi je, da visim nad globokim prepadom in vsak trenutek se lahko pogreznem v globine na veke.

Studilo se mi je moje početje, hrepenel sem po rešitvi, pa iskal sem zaman izhoda.

Ves obupan zapazim končno, da dežuje in da se nahajam zunaj mesta, sredi polja.

Hitro se vrnem, ali ko dospem pred gostilno in hočem vstopiti kakor po navadi, začujem vrišč in krototovarišev.

Čuden občutek me je prešinil; kar sem dosedaj ljubil, to se mi je v tem trenutku gnusilo. Tiho grem mimo in jo krenem naravnost proti domu.

Toda tudi tu ne najdem pokoja! Razburjen hodim gori in doli po izbi in se polglasno sam s seboj pomenkujem.

Ko začuje gospodinja moje hoho, prihiti k meni, misleč, da sem bolan ter me prisili, da vstopim v njeno stanovanje in povzijem čašico čaja.

Gorka pijača in prijazne besede so mi dele kaj dobro, naposled se celo osrčim, da razodenem odkrito ves dogodek in vzrok razburjenja.

Dobro me je razumela skušena gospa in me tolažila. Smilil sem se tudi Elizi. Končno smo prišli do zaključka, da moram zapustiti slabo tovarišijo. In da sem to laglje storil, mi je, čeprav s težavo, dajala gospodinja tudi hrano in vso preskrbo na stanovanju.

Minilo je zopet nekaj mesecev. Reči moram, da še nisem bil do tedaj nikoli v tako dobri družbi, kar sem bil živ.

Občevanje s pobožno tretjeredno

družino sem se naučil spoštovati versko življenje, spoznal sem svoje zmote in zavrgel predsodke, nevede kedaj; pričel sem zahajati v cerkev, dokler se nisem končno spravil z Bogom v zakramentu svete pokore.

Poln miru v srcu sem se po sv. spovedi vrnil domov in ko povem

gospodinji in Elizi, kje sem bil, ni bilo veselja ne konca ne kraja.

Ob enem mi pa Eliza tudi obstane, kako je molila za moje spreobrnjenje, odkar je spoznala, da sem brezverec, zlasti pa od takrat, ko sem nazival pobožnost Srca Jezusovega za bedarijo. Na čudovit način je Bog uslišal njeno molitev!

prišel domov o pravem času in tren in tako celi teden.

Toda v soboto zvečer ga je pa stari pijani hudiček zopet premagal. Prišel je zopet pijan domov. Toda, kako ga je vjezilo samega na se, ko drugi dan Mary zopet ni jedla, da si je celi teden jedla z veliko slastjo.

Oče ni vprašal več zakaj Mary ne je, temveč pobesil je oči in sram ga je bilo. Zopet se je poboljšal. Čez nekaj tednov je zopet padel, pa Mary zopet ni jedla obeda.

Ko je pa videl oče svojo mlado hčerko junakinjo, bilo ga je še bolj sram. Solze so ga zalile, objel je Mary in ji rekel:

"Moja draga junakinja, kako dolgo se bodeva tako le borila?"

"Atej, dokler ne boste vi opustili pijače."

Od takrat se atej ni več napil.

RAZNOTEROSTI.

Prostozidarstvo in liga narodov. — Francoski list "La Verite" imenuje ligo narodov "prostozidarsko ligo narodov." Leon Burgeois, ki predseduje sejam lige, je prominenten prostozidar 33. reda, in vse druge narode zastopajo v ligi tudi sami prostozidarji. "Ta prostozidarska liga," pravi ta list, "hoče prvotno krščanstvo nadomestiti in vladati svet s prostozidarskimi spletkami in naložiti človeštvu na ramena jarem materijalizma. To je bil glavni vzrok, da so papeža izključili iz lige narodov."

KOLIKO IMAMO MILIJONARJEV.

Angleški list "Westminster Gazette" poroča: Po ravnokar objavljeni davčni statistiki živi sedaj v Združenih državah 20,000 dolarskih milijonarjev. To število naraste vsako leto za 2,000. V tem številu so všteti vsi, katerih obresti znašajo letno \$40,000. Štirje imajo od svoje premoženja \$5,000,000 obresti. Tekom vojne so "obogatele" Zd. države za 12,000 novih dolarskih milijonarjev.

JUNAŠKA HČERKA.

K.

OBENO dobro delo, katero hočemo storiti za Boga, ni težje za človeško telo, kakor zatajevanje v jedi in pijači. Ravno tega dobrega dela so se pa svetniki poslužili, kadar koli so hoteli od Boga izprositi kako posebno milost.

Ko sem nekoč v šoli govoril otrokom o tem, sem jim rekel: Otroci, ako bi kdaj želeli spreobrniti k Bogu kako celo družino, ni treba drugega, kakor dobiti v to družino koga, ki zna trpeti. Ako imate koga, ki bi ga radi pripeljal nazaj k Bogu, naložite si post zanj."

To je čula tudi 13-letna Mary. Bila je zelo vesela, da je to čula, kajti že dolgo je premišljevala, kaj bi storila, da bi sprosil svojemu očetu spreobrnjenje. Njen atej ni šel nikdar v cerkev. Velikokrat je prišel domov pijan. Kako jo je bolelo njeno srce, ko je videla tolikrat mamo jokati.

"Aha, zdaj pa že vem, kaj bode pomagalo," je rekla vesela sama pri sebi in sklenila, da se bode postila za ateja.

Ko je še isti večer videla mamo zopet jokati, ateja pa pijanega, tolažila je mamo.

"Mama, ne jokajte! Ata bodo kmalu zopet dobri."

Mama ni razumela, kaj Mary misli. Tudi ni več mislila na to, saj je

vedela, koliko je že ona poskusila, da bi ga spreobrnila.

Drugi dan, bila je nedelja, sedela je cela družina pri obedu. Mama je napravila dober obed. Vsi so jedli z veliko slastjo. Samo Mary je vzela košček kruha, brez surovega masla in čašo vode.

"Ali si bolna?" vprašala jo je skrbna mati?

"Ne, mama?"

"Zakaj potem ne ješ?" vprašal jo je oče.

"Ne, ata. Danes ne bodem jedla."

"Kakor hočeš," je rekel oče, ker je mislil, da je Mary trmasta, zato je mislil, da jo kaznuje s tem, ako jo pusti, da bode lačna.

Še isti večer je oče zopet ostal pri svojih prijateljih v saloonu dolgo v noč. Prišel je zopet pijan domov. Mary še ni spala in čula je vse kletvice, in zmerjanje očetove, ko je zmerjal mamo.

Drugi dan pri večerji Mary zopet ni jedla drugega, kot kruh in pila samo vodo.

Oba, oče in mati sta se prestrašila, ker sta se bala, da je Mary bolna. "Otrok, ako ne je, je gotovo znamenje, da je bolan."

"Nisem bolna!" je zatrjevala Mary.

"Zato pa moraš jesti!" pravi oče že hud.

"Ne, ata," odgovorila je hrabra deklica. "Tako dolgo, dokler boste vi, ata, preveč pili, da bodo mama morali jokati radi vas, ne bom jedla drugega kot kruh. Obljubila sem Bogu, da bom za Vas trpela, da vas Bog ne bode kaznoval"

Oče ni rekel nič. Toda zvečer je

ČASTNA STRAŽA PRED TABERNAKELNOM.

GLASILO ČASTILCEV PRESV.
REŠ. TELESA.

Urejuje Rev. J. J. Plaznik
Des Plaines, Ill.

Kjer so še vsaj nekoliko versko zavedni Slovenci, tam opazimo v njihovih naselbinah tudi čedno cerkev. Navadno so rojaki, kateri jo vzdržujejo, tudi ponosni na njo.

To je vse prav in lepo.

Vprašanje je pa, ali je to dovolj, da vzdržujemo cerkve? Ali je vera zato, da verniki vzdržujejo cerkve?

Gotovo ne. Cerkev zidamo in vzdržujemo, da se hrani v njih presveto Rešnje Telo, da ga verniki v cerkvi časte in prejemaajo ter sprejemajo njegove milosti. Četudi je dolžnost, ki veže vsakogar pod smrtnim grehom, da vzdržuje cerkev in duhovnike, vendar še ne bo nikdo samo s tem rešil svoje duše.

Vsak človek potrebuje obleke in hrane. Kar je obleka in hrana našemu telesu, to je cerkev in njena lepota Jezusu in nam. Kakor pa obleka ne napravi človeka, njegovega značaja in ne omili njegovega srca, tako iz nas tudi ne napravi samo lepa cerkev pravih vernikov. Jezus hoče naša srca, našo ljubezen. Zato je ponos naselbini ona cerkev, kjer Jezus ne samuje, kjer ga verniki ljubijo in sprejemajo pogosto in v obilnem številu.

Z žalostjo pa opažamo, da Slovenci prepogosto pozabijo na središče svete vere, na Jezusa samega. Kako so zadovoljni, če spravi iz njih kolektor pol dolarja na mesec! Svojo ljubezen do najboljšega prijatelja in dobrotnika, Jezusa, pa kažejo v polni luči s tem, da pridejo k njemu ob nedeljah zadnji trenotek in hite stran od Njega, predno je

mašnik prišel v zakristijo.

Da Jezusu vsaj nekoliko zadostimo, zato hočemo poživiti češčenje do Jezusa v zakramentu ljubezni med rojaki. Veliko Slovencev je bilo v bratovščini vednega češčenja že doma. Da ima vsakdo tudi tukaj priliko vdeležiti se izrednih milosti, katerih so deležni člani te bratovščine, zato smo ustanovili bratovščino vednega češčenja za Slovence s sedežem v Des Plaines, Ill. Ta bratovščina je kanonično ustanovljena, združena z glavnim sedežem v Rimu in potrjena po chicaškem nadškofu, Most Rev. Georgem Mundelein, D. D.

Bratovščino najsvetejšega zakramenta je papež Leon XIII. povzdignil v velebratovščino, dne 8. maja 1897. Prvotno jo je odobril papež Pij IX., leta 1858.

Namen te bratovščine je, da udje gorečnejše časte Jezusa in goreče širijo njegovo slavo in češčenje med verniki.

Vsak katoličan lahko vstopi v to bratovščino. Pogoji so samo trije:

1. Vsak član mora poslati celo krstno ime in priimek, da se zapiše v bratovsko knjigo. Kjer ima to bratovščino kanonično ustanovljeno, se vpiše tam, kjer ima imenik, drugače pa pošljite svoje ime na: Rev J. Plaznik, Des Plaines, Ill.

2. Člani se zavežejo, da bodo vsak mesec molili pred presvetim Rešnjim Telesom eno celo nepretrgano uro. Čas in cerkev si lahko sami izvolijo. Le v slučaju, kjer je resnično nemogoče opraviti to molitev

v cerkvi, se jo sme opraviti tudi doma. Moli se lahko tudi rožni venec, molitve na čast Materi Božji in tudi svetnikom, samo, da je glavni namen predvsem češčenje najsvetejšega zakramenta. Tudi sveta maša se lahko vsteje, seveda le po pridigi, da se ura ne prekine. Najbolj praktično je, če si pri sveti maši in svetem obhajilu ter ostanesh še potem v cerkvi kake pol ure.

3. Člani morajo prejeti vsaj enkrat na mesec sveto obhajilo in to na dan, ko opravijo svoje molitve, ker ni mogoče dobiti odpustkov brez svetega obhajila.

To je vse, kar se brez pogojno zahteva. Namen bratovščine pa ni samo, da udje opravijo svojo molitev, ampak ravnotako, da širijo pogosto sveto obhajilo in pogosto obiskovanje najsvetejšega zakramenta. Zato nudi bratovščina obilne odpustke vsak dan, kadar prejmejo sveto obhajilo ali obiščejo Jezusa.

Člani in članice so deležni sledečih odpustkov:

1. Deležni so vseh zasluženj duhovnikov, reda najsvetejšega zakramenta, duhovnikov evharistične lige in vseh udov bratovščine.

2. Prejmejo popolni odpustek, če so prejeli najsvetejši zakrament, na dan vstopa v bratovščino. Obiskati morajo cerkev in moliti po papeževem namenu.

3. Popolni odpustek vsak dan, kadar prejmejo sveto obhajilo, opravijo celourno molitev in molijo po papeževem namenu.

4. Odpustek sedem let in sedem

kvadragen, kadar opravijo svojo molitev brez svetega obhajila.

5. Odpustke postaj najsvetejšega zakramenta, kateri so bili podeljeni frančiškanom. Kadar člani obišejo najsvetejši zakrament in zmolijo šest očenašev, češčenarij in častbodi, dobe vse odpustke postaj v Rimu, Jeruzalemu, pri sv. Jakobu v Compostello in cerkvi porcijunkule. To pomeni brezštevilno popolnih in drugih odpustkov. Ti odpustki so najmanj tako veliki, kakor svetega križevega pota in jih lahko prejmeš v nekaj minutah.

6. Prejmejo lahko odpustke porcijunkule vsako leto od dveh popoldne 1. avgusta do sedmih zvečer drugega avgusta, če obišejo cerkev, kjer se hrani presveto Rešnje Telo. Prejeti je treba sveto obhajilo prvi ali drugi dan in dobi se toliko popolnih odpustkov, kolikorkrat obišeš cerkev in moliš po namenu svetega očeta.

7. Udje prejmo popolne odpustke na sledeče dneve: Božič, sveti Trije Kralji, Veliki četrtek, praznik Srca Jezusovega, Marijino oznanjenje, Brezmadežno spočetje, sv. Jožef, sv. Peter in Pavel, sveti Mihael in sv. Janez evangelist.

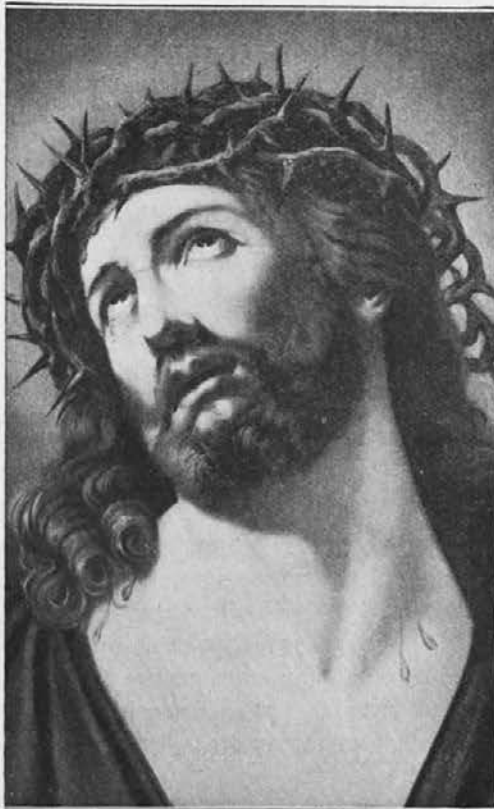
8. Popolni odpustek ob smrtni uri.

Vsi odpustki, razen zadnjega se lahko darujejo dušam v vicah.

Bratovščino presvetega Rešnjega Telesa bomo še nadalje razlagali. Tudi vprašanja bomo odgovarjali v listu. Vsi dopisi in vprašanja naj se pošiljajo na prej omenjeni naslov.

V starem kraju je vsak član tudi nekaj daroval za opravo ubožnih cerkev. Naravnost žaljivo je za Jezusa, kako slabo obleko imajo po nekaterih cerkvah za sveto mašo, kako slabe kelihe in ciborije imajo, kjer se hrani sveto Rešnje Telo, kako je vse perilo, prti, korporale in rončni prt, kako je umazano. Kar se zadnjega tiče, naj bi žene, ki spadajo v to društvo, imele nekoliko oči odprte in skrbele, da je vse čisto, kar pride v dotiko z najsvetejšim zakramentom. Vsak ud naj bi plačal 10 centov mesečno ali 1 dolar letno

za ubožne cerkve. To je pa prostovoljno in ni pogoj za vstop v bratovščino. Iz tega sklada bi se take stvari kupile najubožnejšim cerkvam. Seveda, pri nas rabimo še več drugih stvari veliko bolj. Treba nam je najprej pripravnega molitvenika za člane. Brez znatne pomoči ga ne moremo tiskati. Papir se je zopet podražil, da bi sploh ne bilo mogoče tiskati "Ave Maria" brez prostovoljnih darov. Mi pa hočemo imeti svoje glasilo, "Ave Maria". Zato moramo list primeroma odškodovati, če ima stroške z nami.

"Ecce Homo!" "Glejte, človek!"

Cleveland, O. — Podpisani se vam pridružujem kot član častne straže pred tabernakelnom. Želim, da bi ljubi Jezus obilo blagoslovil vaše začeto delo. Res je žalostno; ljudi povsod velike gruče, da človek še skozi ne more, samo žal, pred Jezusom v zakramentu se jih malo dobi. Z opravičenim glasom bi nam Jezus lahko zaklical: "Sredi med vami sem, pa me ne poznate." "Ljubi Jezus, češčen in hvaljen bodi v najsvetejšem zakramentu, sedaj in ve-

komaj," tako naj se glasi do konca dni.

Želim, da bi privedli mnogo duš k ljubemu Jezusu. Želim Vam po svojih močeh tudi denarno pomagati pri Vašem krasnem delu. Kakor mislim, Vam bo vsak član našega društva šel na roke. Z Bogom!

John Intihar.

Tioga, Wis. — Pošljem Vam... za razširjanje češčenja presvetega Rešnjega Telesa in obenem tudi pristopni listek za zdolaj podpisano. Srčno želim, da bi bilo Vaše prizadevanje v tem uspešno in da bi se češčenje tega presvetega zakramenta povsod razširilo. Pri tem naj vas podpira ljubi Jezus in njegova preljubljenata mati Marija.

Priporočam se Vam v molitev in ostajam z vdanim spoštovanjem Marija Toleni.

JEZUS PRIDE.

Zložila Mati Elizabeta.

Danes pride dobri Jezus,
ker pozna trpljenje tvoje,
pride, da ti križ olajša,
vzame sam ga v roke svoje.

Ve, da v gosti temi tavaš,
v senci zmote, sredi boja;
ve, pozna slabosti tvoje,
pride, luč in pot bo tvoja.

Izkušnjavec se ti bliža,
Jezus ve, boji se zate,
danes pride, moč bo tvoja,
v tabernaklju čaka nate.

Danes leže tuga v dušo,
skrb se v lice ti zariše,
Jezus pride, danes pride,
da ti solzo sam obriše.

Žarek sreče se naseli
v tvoji duši prečuteči,
ljubi Jezus pride k tebi
sam bo srečen v tvoji sreči.

'ČEŠČENO BODI TVOJE IME.'

Glasiło društev Najsv. Imena

urejuje

Rev. J. J. Oman
3547 E. 80th Street
Cleveland, O.

RED nedavnim časom so stali v prodajalni gotovega trgovca v Chicagu trije moški. Pogovarjali so se o tem in o nem, predvsem pa o politiki, kakor je to že navada pri večini nas moških. Samo-objebi umevno je, da je bila govorica pogosto zabeljeno s kletvinami in zlorabljenjem najsvetejšega

Imena. V navzoči trojici sta bila trgovska agenta in domači prodajalec ali lastnik tistih prostorov, kjer se je govorica vršila. Posebno eden agentov je pogosto vmešaval v svoj govor razne kletvice, kakortudi sveto ime Jezusovo. Tudi drugi agent je bil zgovoren, a njegove besede so bile proste grešnih pridevkov. Med kratkim molkom opazi domači trgovec na ovratniku suknje pravkar omenjenega agenta društveni znak, kakršnega še ni videl doslej. Zato ga radovedno vpraša kazaje na gumb: "Katerega društva pa je ta znak?"

Liki vojak, ki se mu blesti in zlati na junaških prsah znak hrabrosti, pokaže agent z največjim ponosom na svoj znak ter pristavi: "To je znak najstarejšega društva na svetu, društva presvetega Imena. To je društvo katoliških mož, ki se zaobljubijo, da ne bodo zlorabljali Najsv. Imena Jezusovega in tudi drugim prigovarjali, naj se zdrže te slabosti navade."

Globok molk je sledil tem odločnim, a prijaznim besedam zavednega in hrabrega moža.

"Potemtakem vidim, da malo misliš o meni," se oglasi naposled njegov tovariš, ki je pravkar mazal svoje besede s tako nepotrebnim oljem.

"Motiš se, prijatelj," odgovori boljši tovariš. "Prav visoko te cenim. Ali sovražim pa tvojo grdo napako, da pogosto in nespoštljivo rabiš sveto Ime Izveličarjevo."

Dasi je bil tovariš, ki so mu šle te besede, sicer zelo uren v odgovorih, ali topot ni zinil besede, in videti je bilo, da se je globoko zamislil.

"Tudi jaz bi moral biti pravzaprav katoličan," se oglasi sedaj trgovec. "Pa je že skoro petindvajset let, odkar sem bil zadnjič v cerkvi. Če bi šel sedaj, bi se prav gotovo streha podrla name."

Vsi trije so se smejali tej pripombi ter se poslovili. Društvenik sv. Imena pa je še pristavil ob odhodu, da so dandanes cerkve jako močno zgrajene, vsledčesar ni prav nobene nevarnosti, da bi se na koga udrla streha.

To je sicer neznamen dogodek. In skoro bi ne bilo vredno govoriti o njem, da ni imel važnih posledic, zakaj, danes sta kakor nam zagotavlja Father Shea pismo o tem dogodku, v Chicagu človeka, ki se imata za veliko zahvaliti prav tistemu odločnemu katoličanu z znakom presv. Imena. Njegov tovariš, trgovski agent, se je namreč odvadil vmešavati kletvice in sv. Ime v svojo govorico, domači prodajalec, ki poprej že skoro petindvajset let ni videl cerkve odznotraj, pa se je po resnem premisleku naposled toliko ojunčil, da se prav nič več ne boji, da se udere cerkvena streha nanj,

nego je zopet zelo vnet in praktičen katoličan.

To so posledice odločnih, a prijaznih besed, ki jih je izrekel član iz društva najsvetejšega Imena.

Kaj mislite, možje in fantje, člani tega prekornega društva, vi o tem? Ali bi mogli tudi vi storiti tako, kadar se vam ponudi takšna prilika? Da, morete. Treba je le odločnosti, treba poguma. Dosedaj si se morebiti smejal, ko si slišal, kako je ta ali oni sirovež postavil malone pred vsako besedo po enega, dva, sto, ali tudi kar cel "tavžent hudičev." Nikar se ne smej več temu! Tudi si že slišal, kako je tvoj tovariš pogosto pristavljajal "džic kraje," — hotel je reči Jezus Christ. Morda imaš celo sam to grdo navado ter tako brezmiselno rabiš sv. Ime. Začni takoj, odpravi jo! Najsvetejšo Ime je vredno vsega spoštovanja. Spoštuj ga sam, prigovarjaj pa tudi drugim, kadar se ti nudi prilika, naj store isto. — Češčeño bodi ime Gospodovo zdaj in na veke! Amen."

SOVRAŽENI PRIJATELJ. Fr. Mikolič.

"Čemu me sovražiš, če sam nisem ničesar zakrivil? če sem samo namestnik Onega, ki te ljubi!" — To so besede velikega pomena za vse človeštvo. Oče in mati, ki dasta v šolo sina, ne vesta, kaj bode iz tega njih deteta, ko odraste, naj ne bode, za kar je čutil v sebi poklic in veselje. Bog je uredil človeško družbo po stanovih. Tako je eden stan, katerega naloga je učiti nas vere, učiti in pojasnjevati verske resnice in vprašanja, ki so najvažnejša vprašanja življenja. — Zato zasluži vsak stan svojo

časť in spoštovanje. Grdo je, kdor zaničuje delavski stan, grdo je enako kdor zaničuje duhovski stan. Vsakdo, ki skuša spolnovati dolžnosti svojega stanu, je vreden časti in spoštovanja. Pa še na nekaj naj bi zaničevalci in sramotilci duhovskega stanu ne pozabili: da so duhovniki, v veliki večini sinovi revnih delavcev, da so izobraženi za krvave delavske žalje njihovih dobrih očetov. Kdor pa žali sina ali ne žali s tem tudi očeta, tudi mater? Koliko teh duhovskih starišev žive v revščini skupaj s sinom. Kako jih mora boleti, ako vidijo preziranega svojega sina. Kako mora zadeti vsako sramotenje nje same. Toraj dela proti delavcu, proti sotrpinu, kateri delavec se da zapeljati v to posirovelost. Zato kako je podlo, ako čujemo toliko proti temu stanu iz delavskih mas! Kolika krivica starišem, ki so žrtvovali svoje najljubše za blagor človeštva in za čast božjo. — Ti sovražniki trdijo, da so duhovniki lenuhi in da živijo od žuljev delavca. Sedaj pri tem sodijo popolnoma po sebi.

Če morda res duhovnik ne dela težko z rokami, ima pa druge svoje težave. Zato pozabljajo ti moderni modrijani, da je ta duhovnik preživel vsa svoja mlada leta po šolah, na šolskih klopeh za drag denar, da je težko delal takrat, ko je on brezskrbno letal po kakih "gmajnah" za telički in kravcami.

Svet je duhovski stan zato, ker je ta stan, ki nas uči čednostnega in poštenega življenja, ker nam daje navodil

za pot življenja, ker uči našo mladino, ker moli za nas in ker daruje za nas najsv. daritev, ker nas očiščuje naših grehov, ker nas pripravlja v zadnji uri.

Svet je duhovski stan, ker je ta stan, ki lajša človeško bedo v najhujših urah življenja, po bolnišnicah, ječah, v spovednici. Ko se zatekajo tisočeri objokani k njemu, da jim lajša solze in srčne bolečine in jim vliiva balzamovih tolažil v rane srca. Duhovnik je pri smrtni postelji naš zadnji in najboljši prijatelj. Ko drugi beže, je on oče ubogih in opravlja nad njimi delo usmiljenja.

Zato spoštujemo ta stan, ki je tako ozko zvezan z našim življenjem in ki je sol našega življenja in luč na poti skozi valove poskušanj in strasti.

Sicer je gospod Jezus naprej napovedal, da bode duhovščina preganjana. "Mene so preganjali, tudi vas bodo!" — "Iz shodnic vas bodo metali in vse hudo zoper vas govorili!" To bodo pa storili iz nevednosti — "ker ne poznajo ne Mene (Jezusa) in ne mojega Očeta." Vendar pa nikdar kazen ne bode izostala. Zato pa pravi Jezus: "Jeruzalem! Jeruzalem! ki moriš preroke in kamenjaš tiste, ki so k tebi poslani!" "Za to pa bode prišla na vas vsa kri od pravičnega Abelna do Zacharija, sinu Barahijevega."

Vaša hiša (božja) vam bode puščena prazna? t. j. ne boste dobili duhovnikov, vsaj dobrih ne! In sicer tako dolgo, dokler ne porečete: "Blagoslovljen, ki pride v imenu Gospodovem!" — t. j. dokler

ne boste z veseljem sprejeli onega, ki bode prišel k Vam v imenu Gospodovem kot oznanjevalec Boga.

Zato, Slovenci, pomislimo, kako prekletstvo si kličemo na se, če preganjamo svoje dobre duhovnike, one, ki se trudijo za nas, za naš napredek. Največja kazen, za narod, za župnijo je, slab duhovnik. Pomislimo koliko zla je za Nemški narod povzročil Martin Luter? Ali za Grško in Rusijo slab škof Focij!

Zato, spoštujemo duhovnika kot duhovnika. Pustimo ga pri miru, če ga ne maramo! Ne vmešavajmo se v njegovo službo! Če bi tudi kaj slabega opazili na njem. Pustimo ga! Človek je, kakor smo mi. Molimo pa vedno, da nam bi Bog dal dobro, navdušeno, gorečo in nevstrahšeno duhovščino. Kakoršna duhovščina, tak narod. Kakoršen narod taka duhovščina.

PRESTOP V KATOLIŠKO CERKEV.

Kakor poroča češki list "Čech" iz Prage, sta prestopila na božični praznik poveljnik praške angleške vojaške komisije, polkovnik Coulson, in njegov pobočnik Dilleym h katoličanstvu in bila v prisotnosti angleškega poslanika Mircara birnovana po nadškofu dr. Kardaču.

Jezus na Oljski gori.

TVOJ NEDELJSKI TOVARIS.

Piše Rev. S.

TRETJA NEDELJA V POSTU.

To je Moje Telo — To je Moja Kri.
Mat. 26, 26—28.

ERKVENA zapoved nam ukazuje, da pristopimo v svetopostnem času k mizi Gospodovi. Je to najvažnejše in najsvetejše opravilo. V trenutku, ko stopimo k mizi Gospodovi smo podobni angeljem, ki se nasičujejo z nebeškim kruhom; podobni smo apostolom, ki s svojim Mojstrom in Učenikom slave poslednjo večerjo.

Je jako važno, da bi vredno pristopali k mizi Gospodovi, zato naj vam danes razložim, kako in s kako ljubeznijo je Kristus ustanovil Najsvetejše Rešnje Telo.

V četrtek pred svojim trpljenjem je slavil Kristus s svojimi učenci poslednjo večerjo, jedel je z njimi velikonočno jagnje. Bila je žalostna ta poslednja večerja. Videl je, da ga čaka smrt, hotel se je posloviti od svojih apostolov in jim pokazati svojo ljubezen.

"In ko so večerjali," pravi evangelist, "je vzel Jezus kruh, zahvalil, lomil in dal svojim učencem ter rekel: "Vzemite in jejte; to je Moje Telo." Potem je vzel kelih, zahvalil in rekel: "Pijte iz njega vsi, to je Moja Kri Novega Zakona, ki bo za vas in za mnoge prelita v odpuščanje grehov." In je pristavil: "To storite v Moj spomin."

Dobro pomislite besede: "To je Moje Telo, to je Moja Kri." Kristus ni lagal; kar je rekel, je bila gola resnica. Ko je podal apostolom kruh in rekel, "To je Moje Telo," je prenehal kruh biti kruh, izpremenil se je v Telo Gospodovo; in ko je rekel

nad kelihom "To je Moja Kri," je vino prenehalo biti vino, čudežno se je izpremenilo v Kri Gospodovo.

Glejte: Pri poslednji večerji je ustanovil Najsvetejše Rešnje Telo. In dostavil je: "To storite v Moj spomin!" Kar sem jaz storil, to delajte vi; izpremenil sem kruh v svoje Telo, vino v svojo Kri; in vi delajte to in ga dajajte ljudem v zavzivanje."

Kako veliko, kako čudežno moč je izročil apostolom! In apostoli so se posluževali te moči; čitamo v sv. pismu, da so se apostoli shajali z verniki k molitvam in "lomljenju kruha." In to oblast so izročili škofom in duhovnom, kajti spomin na Gospoda se je imel obhajati do konca sveta.

Pomislimo sedaj še, s kako ljubeznijo je ustanovil Najsvetejše Rešnje Telo. Neprenehoma je hotel med nami prebivati. To nam pričajo Njegove besede: "To storite v Moj spomin." Tako je ljubil svoje apostole in nas, da se ni hotel za vedno od njih in nas posloviti, zato je nam zapustil Svoje Najsvetejše Telo in Svojo Najsvetejšo Kri. "Odhajam," tako je govoril pri poslednji večerji, "od vas, toda vendar še pri vas ostanem; na križu bom umrl, a vendar bom vedno med vami bival; zapuščam vam Svoje Telo, ki bo za vas trpelo; zapuščam vam Svojo Kri, ki bo za vas prelita; zapuščam vam Svojo dušo, ki bo žalostna do smrti; zapuščam vam Sebe celega, Svoje Božanstvo in vse, kar sem iz ljubezni do vas postal: Bom med vami na veke." Dragi, kdo more razumeti to neskončno ljubezen? In ta ljubezen se kaže v še toliko večji meri, ker je nas hotel s svojim Telesom in Svojo Krvjo krmiti in krepčati za večno življenje. Ko je

davno pred poslednjo večerjo čudežno nasitil 5000 mož, in so ga drugi dan ljudje iskali, da bi jim dal še čudežnega kruha, jim je rekel, da naj skrbe za kruh, ki ostane na veke. Prosili so ga: "Gospod, daj nam tega kruha." In On je rekel: "Jaz sem živi kruh, ki je z neba prišel. Kdor je od tega kruha, bo živ na veke. In kruh, ki ga jaz dam, je Moje Telo, katero dam za življenje sveta." Židje Ga niso razumeli in rekli: "Kako more kdo dati svoje telo v živež?" In odgovoril je Jezus: "Amen, Amen, pravim vam: ne boste li jedli mesa Sinu človekovega in pili Njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor je Moje Telo in pije Mojo Kri, ima večno življenje!"

Vidite, kako neizmerna, kako nerazumljiva je Njegova ljubezen Dragi! Imejmo največje spoštovanje do Najsvetejšega Rešnjega Telesa; klanjajmo se v njem Jezusu Kristusu, z globoko pobožnostjo občudujmo Njegovo ljubezen, pristopajmo pogosto k mizi Gospodovi, da si okrepcamo svojo dušo, spominjajoči se besed Gospodovih: "kdor je Moje Telo in pije Mojo Kri, ima večno življenje." Amen. —

4. NEDELJA V POSTU.

Vzel je hlebe, zahvalil in razdelil sedečim.

Jan. 6, 11.

Velik čudež je storil Kristus Gospod: nasitil je 5000 ljudi s peterimi hlebi. Bilo je to ravno tik pred Velikonočjo, kakor sedaj.

Ljudstvo je hotelo napraviti Kristusa kraljem, ali on jim je ušel na goro. Iskali so ga zopet drugi dan; Kristus pa jim je rekel: "Iščete me, ker ste videli čudeže, da ste jedli od hlebov in bili nasičeni. Skrbite

za kruh, ne tak, ki izgine, ali ki ostane k večnemu življenju.” In ko so ga prosili za tak kruh, jim je rekel: “Kruh, ki vam ga dam, je Moje Telo . . . Kdor je ta kruh, bo živ na veke.”

Dragi, ta kruh imamo; je to Najsvetejše Rešnje Telo. Takrat je Kristus pred Velikonočjo nasitil 5000 mož s peterimi hlebi; sedaj nasičuje nas čudežno: k večnemu življenju.

Razložim naj vam nakratko, **kako prejimate Najsvetejše Rešnje Telo.**

1. Kadar pristopate k mizi Gospodovi, pristopajte **čisti**. Kdor je o-madeževan z grehom, naj ne hodi k sv. obhajilu. Božje Jagnje sme prejemati le čisto srce. Zato kliče apostol Pavel: “Vsak naj presodi sam sebe in naj tako je od tega kruha in pije od te krvi. Zakaj kdor nevredno je in pije, si sodbo je in pije, ker ne razločuje Telesa Gospodovega.”

Judež je prvi zavžil Gospodovo Telo pri poslednji večerji z izdajalskim, gnusnim srcem; in kdor bi v grehu pristopil k mizi Gospodovi, bi bil podoben Judežu. Zato je v prvih dobah krščanstva pred sv. obhajilom vedno klical dijakon: Sancta sanctis — sveto le svetim! Kdor ni svet, naj si ne drzne semkaj pristopiti.

Kako so se pripravljali svetniki na sv. obhajilo!

Sv. Alojzij, angelski mladenič, se je pripravljaj, ko je imel prvokrat iti k sv. obhajilu, celi sv. postni čas in objokaval svoje male grehe; po ponižni izpovedi je pristopil čist kot angel k sv. obhajilu.

Sv. Marjeta je premolila celo noč na kolenih, predno je šla k mizi Gospodovi.

Tudi mi skrbimo, da bomo vedno čisti na duši pristopili k sv. obhajilu. Spominjajmo se vedno prilike o nebeški svatbi, katero je kraj pripravil svojemu sinu. Bilo je mnogo povabljenih, a samo eden je prišel brez svatovskega oblačila. In kaj se je zgodilo? “Zvežite mu roke in no-

ge,” je rekel kralj “in ga vrzite v vnanjo temo.” Brez svatovskega oblačila, t. j. nimamo čiste vesti, ne pristopajmo k sv. obhajilu!

2. Prejemajte sv. obhajilo z **največjo ponižnostjo!**

Pomislite, koga prejemate! Pri poslednji večerji je rekel Kristus: “To je Moje Telo!” Telo Kristovo prejemati, kako vzvišeno opravilo! S strahom, v največji ponižnosti so prejemali svetniki sv. obhajilo.

Ko je sv. Tomaž Akvinski imel na smrtni postelji prejeti sv. popotnico, se je dal v znamenje svoje spokornosti položiti na zemljo, ki je bila s pepelom potresena.

S svetopisemskim stotnikom rekajmo tudi mi: “Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho.”

3. Prejemajte sv. obhajilo z **največjo ljubeznijo!**

Prejemajte svojega **Odrešenika**, ki vas je tako neizmerno ljubil. Prejemajte **Njega**, ki je iz ljubezni do vas postal človek, bil preganjan, izdan, bičan, s trnjem venčan, prubit na križ, ki je umrl za vas sramotne smrti na križu med razbojniki. Tako Vas je ljubil vaš **Odrešenik!**

S kako ljubeznijo so ga prejemali svetniki!

Ko so sv. Filipu Neri-ju pred njegovo smrtjo prinesli sv. popotnico, je radostno vzkliknil: “Glejte, moja ljubezen! Podajte mi mojo ljubezen.”

Ko je imela sv. Katarina prejeti sv. obhajilo, je prosila duhovna: “Hitite, oče, in dajte mi to predrago hrano, ker moja duša hrepenja po njej umira.”

Ko so sv. Ludovika izprevideli z zakramenti za umirajoče, se je dal položiti na zemljo in vzkliknil: “O moj ljubeznjivi Izveličar! Ti si rekel: Pridite k meni vsi, in jaz vas okrepcam. Kolikokrat sem prišel v življenju k Tebi, sedaj pa prihajaš Ti k meni. Preljubi Jezus, moj jezik ne najde besed, da bi se Tebi zahvalil.”

S tako ljubeznijo prejemajte tudi Vi svojega **Odrešenika!** Prejemajte ga s čistim, spokorjenim srcem, s srcem, polnim vroče, goreče

ljubezni, in tudi nad vami se bodo izpolnile besede Gospodove: “Kdor je Moje Telo in pije Mojo Kri, ima večno življenje.” Amen.

IZVLEČEK IZ PASTORALNEGA PISMA KATOLIŠKIH NADŠKOFOV IN ŠKOFOV V AMERIKI.

Čestiti bratje duhovniki in ljubi otroci lajki:

Petintrideset let je preteklo, odkar so se duhovni očetje tretje plenarne skupščine v Baltimoru obrnili s svojim pastoralnim pismom do svojih vernikov. Medtem je prišlo do dalekosežnih dogodkov za blaginjo človeškega rodu. Največji med temi je svetovna vojna, ki je naposled končana. In sedaj, ko je Bog v svoji milosti dodelil narodom mir, je umestno, da Ga hvalimo ter se Mu zahvalimo za dobre in milosti, ki jih je dodelil Cerkvi nasplošno in posebe pa Cerkvi v naši deželi.

Verski napredek.

Pod vodstvom treh odličnih papežev — Leva XIII., Pija X. in Benedikta XV. — je Cerkev pokazala v raznih oblikah oblast, ki ji jo je poveril Kristus v izveličanje in odrešenje ljudi. Njeno notranje življenje je bilo ojačeno po tesnejši zvezi njenih članov z njihovim glavarjem, Kristusovim namestnikom. Posvetitev Go spodu našemu in njegovim blaženi Materi je bila neprestano večja in večja. Pobožnost vernikov je bila globlja in močnejša po večkratnem prejetanju sv. obhajila in vsakdanji navzočnosti pri sv. maši. Dobra dela so se pomnožila, in katoliška vzgoja je s plodonosno vneto napredovala po vseh naših zavodih in ustanovah.

Katoliška vzgoja.

S ponosom in hvaležnostjo omenjamo uspelost in napredek naših katoliških šol. Zanimiva je razvitost, ki jo opazite v krščanski vzgoji. Uverite se, kakor se mi, da je verski pouk ne samo del krščanske vzgoje, nego tudi najvažnejši del. Katoliška vzgoja uči otroke spoštovati oblast, pokoriti se postavi in gledati na pravice drugih ravnotako skrbno kakor na svoje. S podpiranjem katoliških šol si stekate neprecenljive zasluge za Cerkev in našo deželo.

Črnci in Indijanci.

Z vzgojo moramo izboljšati razmere Črncev in indijanskega plemena ter jim pomagati, da bodo mogli biti deležni blagrov naše vere. Pravičnost in usmiljenost zahtevata, da jim bodi dana prilika, ki je tako dolgo niso imeli. Zato podeljujemo božji blagoslov tistim, ki delajo v interesu Črncev in Indijancev.

Še nadaljni vzgojni problem zahteva našo pozornost in naše skupno prizadevanje z ozirom na tiste, ki prihajajo v našo deželo kot priseljenci. Povečini imajo le medle pojme o ameriškem življenju, o ameriških ustanovah in vladi. Zato se dajo prav izlahka zapeljati in spraviti pod vplive, ki jih naredijo za najhujše sovražnike reda in vere.

Katoliška društva.

V reševanju svojih vzgojnih problemov in v razširjevanju praktičnosti pa pospeševanju dobrotelčnosti zremo z zupanjem na naše katoliške organizacije. Te so že nešteto dokazale svojo vneto v obrambo cerkvenih pravic in varovanje mladih mož in žensk pred moralnimi nevarnostmi in v združevanju prizadevanj za pospeševanje dobrih stvari.

Katoliško vojno delovanje.

Vstop naše dežele v vojno je dal ameriškimi katoličanom novo priliko, da dokažejo, kakor so to že večkrat storili poprej, svoje domoljubje. Vrednost naših društev in zvez za ljudsko blaginjo je bila priznana takoj.

Ameriška obveznost do sveta.

Šli smo v vojno ter jo dokončali. V materialnem smislu nismo imeli pridobiti ničesar. Borili smo se, da naredimo svet boljši kraj za vse človeštvo. Razglasivši svoje cilje smo naredili našo deželo in njene ustanove za up vsega človečanstva. Obveznosti, ki smo jih prevzeli, morajo biti izpolnjene. Kakor pravi sveti oče papež Benedikt XV., je ameriškemu narodu, vztrajajočemu ob načelih pametne svobode in krščanske civilizacije, usojeno igrati glavno vlogo v obnovi miru in reda na podlagi istih načel, ko mine neurje teh viharnih dni.

Naš sedanji položaj.

Dasi je vojna končana se naša dežela vendar še ni povrnila v svoje normalne razmere. Vseposod so nemiri in agitacija. Spor razreda z razredom onemogoča napredek. In če naj bo Amerika ohranjena, moramo radi samih sebe in radi človečanstva najti zdravilo za sedanji položaj v naši deželi.

Imate Marijino družbo v vaši župniji? — Dekleta so lilije v vsaki župniji. — Kako potrebujejo nekoliko skrbi in varstva.

storim, kakor zaposlen župnik.

Slovenski duhovniki mrjejo drug za drugim. Pomanjkanje je bilo že prej.

Kaj je vzrok, da ni slovenskih duhovnikov?

Družinsko življenje. Odkod pomanjkanje vere v družini?

Ker ni bila vera nikoli trdna v njihovih srcih, tudi v starem kraju ne. Hodili so v cerkev, ker so vsi drugi hodili. Kjer je vladalo versko življenje doma, tam so člani tiste družine vero prinesli tudi v Ameriko in jo ohranili. Ali more kdo trditi, da so oni Slovenci iz dobrih katoliških družin, kjer se v njihovem domu kolne? Pa ne samo moški. V večini slovenskih domov, tudi žena, tudi mati kolne, da se vse kadi. Ali si je mogoče misliti večjo gnusobo, kakor žena, ki kolne? Iz takih družin ne moremo pričakovati duhovnikov. Družine, iz katerih so izšli duhovniki, so živele drugače.

Kako se je molilo pri nas doma. Zjutraj po četrte ure, zvečer po pol ure; kadar je zvonilo, vsaj pet minut. Da bi kdo sedel k jedi brez molitve, je bilo nečuvono.

Pa ne samo to!

Dobro se spominjam pokojne matere, ko je ni bilo nikjer popoldne; ko sem jo hotel kaj vprašati, sem jo našel večkrat v stranski sobi pred podobama Jezusovega in Marijinega srca. Klečala je in kvišku držala sklenjeni roki. Ni se ozrla, ko sem

NEKAJ MISLI.

Rev. J. Plaznik.

ATHER Ciril Zupan, O. S. B., je imel nedavno v "Ave Maria" nekaj dobrih nasvetov. Škoda, da se ne oglasi večkrat v večjimi članki.

Ravno njegov dopis me sili, da nekoliko bolj opišem dotično stvarino, ker lažje to

odprl vrata in tudi potem ne, če sem jo kaj vprašal. Cerkve ni zapustila še dolgo potem, ko je maša minila. Nikoli ni šla mimo cerkve, da ne bi stopila noter za kakih deset minut. Ker smo bili štirje v družini, je imel vsak eno nedeljo v mesecu, da je prejel svete zakramente, ko še ni bilo pogostega obhajila. Smelo trdim, da ni zaklela celo življenje. Na tako mater je človek lahko ponosen. Ne bi je pa mogel spoštovati, če bi preklinjala.

Kjer se kolne, tam se ne moli, ker to ne gre skupaj. Vero je treba utrditi v naših družinah. Brez molitve in dobrih listov pa to ne gre.

Da, treba je dobrih katoliških listov, da pripravijo pot. Najbolj je treba pa še dobre volje kot podlage. Kjer ni dobre volje, ni ničesar. Koliko se govori o pogostem prejetju svetih zakramentov. Vse nič ne pomaga. Srca so trda. Če bi duhovnik zaklenil cerkev in pridigal lesenim svetnikom z lesenim srcem, pa bi ravno toliko zaleglo.

Šole! Koliko dobrega se pove otroku! Otrok dobro misli, a ko pride domov, mu družinski zrak zadušiš vse dobro, ker se stariši boje, da bi otroci ne dobili veselja do šole, jim kvarijo veselje do šole. Tako bodo v Ameriki rojeni otroci in še njih otroci tujci vsled slabega vpliva starišev in prastarišev, ker so njihova srca zaprta vzvišenim idealom.

Sicer bi se o tem lahko veliko govorilo; ker pa primanjkuje prostora, hočem dati samo nekaj dobrih nasvetov: Tam kjer ni slovenskega duhovnika, ali bi ne bilo prav, če bi družine molile vsak večer en del rožnega venca? Sedaj v postu bo vsak kaj posebnega storil iz ljubezni do Jezusa. Ali ne bi vsak zmolil vsak dan vsaj eno Češčenomarijo za svoje duhovnike? Prosimo Boga najprej, da se razširi slava njegovega imena. Taka molitev je največ

vredna. “Iščite najprej božjega kraljestva in njegove pravice in vse drugo vam pa privrženo.”

Če imaš vero v Boga, dokaži praktično.

Neki nevernik je rekel, da ne more verjeti, da bi katoličani res verovali, da je Jezus pričujoč v cerkvi. “Če bi jaz veroval, da lahko grem

pred svojega Boga, bi bil zmiraj na kolenih pred njim.” Zato ne pojdi nikoli mimo cerkve, da bi ne stopil notri. Prejemaj velikokrat svete zakramente. Dokler nimaš veselja do najsvetejšega zakramenta, ne moreš pod nobenim pogojem reči, da si veren.

Opravljaj svoje molitve. Za moli-

tev je vedno čas. Izgovora in izjeme ni nobene. Če hočeš to storiti, moraš seveda imeti dobro voljo. Če nočeš, ne moreš; če pa hočeš, ti bo mogoče vse. Da boš pa imel srce prav razpoloženo, ne pozabi, da rabiš dober katoliški list. V sedanjih časih je tudi tvoja dolžnost, da ga imaš.

Razno in dopisi.

Hura!

Otroci v prihodnji številki se pa zopet vidimo na “cornerju”.

Hura! Vaš Striček.

Springfield, Minn.: To-le pismo sem poslal Glasu Naroda.

New York City.

..Glasu Naroda.

Kdo pa je ona surovina ljubljanska, ki se skriva v Vašem listu za psevdonomom Petra Zgaga?

“V Ameriko je dospelo sedemnajst slovenskih nun. To je zelo povečalo ljubosumie med kozli in drugo rogato živino. Še najmanj petdeset nun bo treba, da bodo s patri in fratri napare.”

Fej, sram Vas bodi, da na ta prostaški način opljujete redovnice, ki bodo za slovensko in ameriško vzgojo mladine naše več dobrega storile kot vsi pisarji a'la' Peter Zgaga in Consortes. Some gentleman he is! Dvajset let že delujem med drugorodci Irci in ameriškimi Nemci, a takih mi ni bilo treba še nikdar preslišavati, kakor jih čitam v greenhornskih, posurovelih, prostaških izjavah Vašega Petra Zgaga. Podpisani spoštujem, še tako različno mnenie drugih. Naročen sem že več let na Glas Naroda, tudi s Frank Sakser in Co. sem bil že večkrat v prometni zvezi. Da bi pa vsako zagamano, Kranjsko sirovino požiral v imenu bratoljubja in odkritosrčnosti, pač ne bote pričakovali, sicer bi se lahko reklo: “Gliha vkup štriha.” Da duhovne Vam neljube napadate se nazadnje še prenese, vsaj “Kšeft je Kšeft.” Nedolžne hčere — da rečem tako — slovenskih mater, Vaše rojakinje — opljuvati na tak barabski način, pa presega vse meje človeške dostojnosti. Je to v teh grozno resnih časih delo za narod? Bog ve ali se taka prostaška duša sploh zaveda, kako žalostno je res to? Morda si še celo domišljuje, da vžiga in kresa Bog ve kake bistré “Geistes blitze.” O tempora, o mores! Tako naj se ubogo naše ljudstvo kulturno vzgaia in blaži? Gospod Sakser, kupite no Petru Zgagi “Free ticket” do najbližnjega “Americanization Bureau.” Ubogi Greenhorn, krvavo potrebuje veliko množino kapljice “ameriškega gajsta”, da zve kako naj se

“gentleman proti “ladies” obnaša in naj si bodo iste le uboge slovenske nune.

Yours truly

F. S. Rant.

KNJIŽEVNOST.

Med časom vojske izdala je v Ljubljani č. Mati Elizabeta Kremžar, uršulinka, doma iz Brezovice pri Ljubljani, tam kjer Rev. Simon Lampe O. S. B. indijanski misijonar, dva zvezka svojih poezij.

Čitateljem lista “Ave Maria” je pesnica č. M. Elizabeta dobro znana. Njene pesmice smo pridno priobčevali, kajti marljivo nam jih je pošiljala celi čas od začetka našega lista do tedaj dokler ni vojska pretrgala poštno vez Amerike z Evropo.

Te dni nam je pa ta “Samostanski Slavček,” č. M. Elizabeta poslala novo pošiljatev svojih pesmic. In sicer nam je poslala 4 originalne, ki so namenjene pred vsem “Ave Maria,” in pa oba zvezka svojih poezij nam je priložila.

Oko nam je zažarelo veselja, ko smo zagledali zlasti oba zvezka poezij č. M. Elizabete! Preberite samo eno njeno pesmico, pa boste začutili globoko doli v duši neko prijetno milo toploto. Neko nebeško melodijo bo začutilo duševno uho, — melodijo ljubezni. Da, č. Mati Elizabeta je pesnica po božji volji, je rojena pesnica. Njena globoka in čista ljubezen do nebeškega ženina v Tabernaklju, zna vzbuditi v človeški duši, neke čudne občutke, rekli bi strune, katere se oglasijo tako milo, tako prijetno, tako nebeško sladko, da jih je nemogoče opisati,

nemogoče povedati — more se jih samo čutiti, so predokus one večne melodije, na kateri se bode duša naslajala v večnosti pri Bogu.

“Iz moje celice” je naslov prvega zvezku. 84 krasnih biserov je tu zbranih. Drugi lepši od drugega.

Zbirko je pesnica razdelila v štiri oddelke: “V svitu večne luči.” “Rosa mystica,” “Med limbarji.” “Kjer mirte cveto.”

Druga zbirka je naslovljena “Cvetje na poti življenja.” Ta zbirka je bolj praktičnega namena in vsebine. Tu je zbrala č. pesnica, kakor sama pravi: “Šopek slavnostnih deklamacij, srčnih želja in blagih častitk ob slavnostih, godovih in drugih spominskih dneh.”

Tudi ta zbirka je razdeljena v oddelke. Prvi oddelek je odločen “Nebeški Materi.” v drugem oddelku je zbrala “Božične cvetove,” v tretjem je “Cvetje hvaležnosti in prijateljstva.” V četrtem so “Kite cvetja.” V petem je pa njena sosestra č. M. Eleonora priložila note za nekatere pesmi, ki so jako primerne za razne gledališke prireditve. Tako imamo tukaj uglasbenih “osmero blagrov,” ki so biser nabožnih pesmic.

Primanjkuje nam prostora da bi več pisala o teh knjižicah. Pisali smo hitro po večjo pošiljatev teh knjižic. Kakor hitro jih bomo dobili, bomo oznanili, da boste, rojaki, segli po njih.

Cleveland, O. — V listu “Ave Maria” vidim veliko dopisov. Posebno me veseli, ker opažam, kako se otroci zanimajo in pišejo dopise,

kakor sem videl v zadnji številki "Ave Maria." Le tako naprej! Tudi mi odrastli jih čitamo z veseljem. Pripomniti pa moram, da naj bi se otroci s šole sv. Vida še bolj zanimali za "Ave Maria" ter pošiljali še več dopisov v ta lepi in nadvse koristni list. Drugače gre precej dobro. Pohvaliti moram v javnosti naše cerkvene pevce in pevke, oziroma pevsko društvo "Lira." Kako krasno zvonijo in doni krasno petje iz mladih grl vsako nedeljo! Seveda moram pripomniti, da gre predvsem čast pevovodji Mr. Holmarju. Ta se trudi in deluje ter obenem priporoča staršem, naj rajši pošiljajo mladino k pevskim vajam namesto po "šovih" in drugih slabih potih. — Bogve, ali bomo kdaj imeli Clevelandčanje novo cerkev, ali ne. To je veliko vprašanje. Toda zdi se mi, da naboljši časi bežijo, in pri nas se jako veliko zamudi. Ali če bi se vsi župljani zavzeli, bi stopili skupaj ter rekli kakor en mož: "Mi hočemo novo cerkev," pa bi šlo. Le pogledjmo malo v newburško naselbino! Kako se tam hvalijo, da imajo že 13 tisoč dolarjev za novo cerkev. Tam vlada sloga. Kar pravijo: "To bomo začeli," pa začno s skupnimi močmi. Vsa čast Newburžanom! In koliko laže bi imeli mi v Clevelandu novo cerkev, ko nas je toliko več. Pravzaprav je začetek že storjen. Saj nam je rajnki Fr. Gaspari zapustil \$300. — za novo cerkev. Počasi se bo že tudi to zgodilo. — Bolezen tudi tu razsaja, da je groza. Tu je žena bolna, tam moža mrazi in boli glava, tu hodi klavrno mladenič, tam toži in vzdihuje mladenka, tam zopet otroci itd. Povsod je hudo, da se Bog usmili. Ali najhuje pa je, kjer potrka smrt na vrata ter ugrabi mater ali očeta nedorastlim otročičem. Tako je ugrabila smrt Mary Vintar s 5704 Bonna Ave. peterim otrokom in njihovem očetu. Otroci so še vsi nedorastli, najstarejša je stara 10 let in najmlajši pa 2 leti. To je hudo. Pa kaj hočemo. Vse je božja volja.

J. Widervol.

(Rajnka Mary Vintar je bila za-

vedna katoliška žena, skrbna mati in navdušena naroč. lista "Ave Maria". Hudo prizadeti družini naše iskreno sožalje, rajnko pa priporočamo vsem rojakom in rojakinjam v molitev in blag spomin. Naj počiva v miru in večna luč ji naj sveti! U.

Gilbert, Minn. — V naslednjih vrsticah naj naznanim cenjenim čitateljem lista "Ave Maria," kako lepo je bilo pri nas na Sveto noč, ko smo imeli polnočnico. Cerkev je bila do zadnjega koticčka polna. Ljudi je bilo toliko pri sv. obhajilu, kakor bi bil sv. misijon. Jaz še nisem videl toliko obhajancev na en praznik. Videl sem pa tudi tiste, ki gredo samo enkrat na leto k sv. maši. Žalostno a resnično. Iz naše naselbine potuje blaga ga. A. Preglet kot potovalna zastopnica za oba lista "Edinost" in "Ave Maria." Rojaki, pomagajte ji na težkem potu, ker dela za nas dobro in razširja dober tisk med rojaki po Minnesoti! Z Bogom!

Frank Ulčar.

Export, Pa. — . . . Tudi bodem vaš list povsodi priporočal in razširjal, ker vidim, da je to najboljši slov. list in vreden vsega priznanja in vse podpore.

Jakob Rink.

Iron Mountain, Mich. — Veliko več naših ljudi bi ohranilo sv. vero, ko bi imeli vsaj za velikonoč duhovnika vsako leto. Naši ljudje, ki prihajajo sem se takoj angleščine ne morejo priučiti, imajo pa le angleškega duhovnika, tako počasi nočejo nič slisati tudi o slovenskem, ker se boje, da bi ne ostal tukaj. Vam naznanim, da je bil naš Father prestavljen in k nam je prišel drugi. —

Biwabik, Minn. — Dobili smo novega g. župnika, Rev. J. Jershta, katerega mu kličemo, dobrodošli k nam, v našo župnijo in jim želimo obilo blagoslova v težkem delu in veliko potrpežljivosti z nami. Pozdrav

Mary Globokar.

Pittsburg, Pa. — . . . List "Ave Maria" silno z veseljem prebiram. Brez nje ga se mi zdi da ne morem biti . . .

Agnes Ljubič.

Farrell, Pa. — List "Ave Maria" se mi tako dopade, da Vam pošiljam za Božični dar \$5.00

Ivan Bischoff.

Bog Vam obilo plačaj ta dar. Podpirati katoliški tisk, je dandanes najpotrebnejše, pa tudi najboljše dobro delo. Naj Vas Marija obilo blagoslovi.

Urednik.

Calumet, Mich. — Spomnil sem se, da mi je naročnina potekla na lepi list "Ave Maria." Vsake številke tega lista bi bilo

škoda, če bi se izgubila. List "Ave Maria", je v resnici najlepši list in mi je pri srcu. Vaš. zvesti naročnik.

Louis Srebernak.

Bridgeport, O. — Jaz mislim, da ga ni med našimi naročniki enega, ki bi si ne želel "Ave Maria" vsaki teden kot tednik. Kako bi se tega vsi zveselili. Res je sedaj še nemogoče. Toda, kar danes nemogoče, se pa jutri lahko zgodi. Z Marijino pomočjo bomo gotovo to dosegli.

Marija Hoge.

Bog daj! Tudi mi srčno to želimo. Pa kaj ko stroški za izdajo lista rastejo z njegovim napredkom. Vendar boče tudi naše delo, da to dosežemo. Pozdravljeni vsi skupaj. —

Urednik.

Houston, Pa. — Tu vam pošiljam en dolar za povečanje "Ave Maria," ki je najboljši list, kar jih je tu v Ameriki.

Poslala bi Vam več, pa zasedaj ne morem, ker je vse tako neznosno drago. Pa še pozneje kak dolar. Želeč Vam mnogo uspeha in božjega blagoslova Vas pozdravljam —

Agnes Gorjup.

Iskreno se Vam zahvaljujem za ta dar. Bog Vam poplačaj stotero!

Urednik.

Sartell, Minn. — Iz dna srca se Vam zahvaljujem za tako lepi list, kakoršna je sedaj "Ave Maria." Posebno je bila lani povest "Vera, Upanje, Ljubezen." To je bila lepa črtica, ki je nudila lepih naukov za življenje. In morala je omehčati srce vsakomur. Častitam Vam. Le tako naprej. Ave Maria gre po tej poti k svojemu velikemu vspehu.

Fr. Mary Petach.

K slovenskim sestram (Mariborskim) je vstopila hči naše rojakinje Miss Nemanic iz Johnstowna in sestra našega dijaka iz Collicoona, N. Y.

NAROČITE KOLEDARJE "AVE MARIA" SVOJCEM V STARI DOMOVINI!

Ker vemo, da vlada v starem kraju veliko pomanjkanje na književnem polju, a naš narod zelo rad čita dobre knjige — in koledar "Ave Maria" je ena najboljših in najmodernejših v katoliškem duhu spisanih slovenskih knjig v sedanjem času, — svetujemo vsem svojim prijateljem in čitateljem, naj nemudoma naroče naš koledar svojcem v stari domovini. Pošljite nam samo 60c. in naslov svojega človeka v starem kraju, pa mu kar mi pošljemo koledar v stari kraj.

To pa storite nemudoma, zakaj, povemo Vam, da nimamo več dosti koledarjev v zalogi.

Cena 60c. s poštnino.

Uprava "Edinosti"
1847 W. 22nd St.
CHICAGO, ILL.

Kako potrebna je bila današnja ureditev lista pričajo nekateri dopisi in članki današnje številke, ki bi morali biti priobčeni že za Božič ali Novo leto, pa so še le danes na vrsto prišli. Pa, še danes, da smo jim naredili prostor, smo morali izpustiti povest "Črni dnevi v rdečih časih."

Zato, vsi naročniki lista "Ave Maria", naročite se takoj danes še na list "Edinost" in tako boste imeli dvakrat na teden lepega čtiva.

Naš neumorno delavni pisatelj Father Plaznik nas je založil z lepimi povesticami, Rev. J. C. S. nam je poslal krasnih člankov in spisov, primernih duhu in razmeram časa. Rev. V. Š. O. S. B. pripravlja lep spis o Kristusovem trpljenju. Mati Elizabeta nam je poslala pesmic...

Naši navdušeni možje lajiki, kakor: Mr. Tomec iz Johnstowna, Pa., Mr. Mikolič iz Sheboygan, Wis., Mr. M. Čagram iz New Yorka, Mr. M. Bluth iz Kohlerja, Wis. in drugi imajo že pero v rokah, da bodo povedali svoje misli. Naš upravnik Mr. M. Železnikar nam je preskrbel cele zavitke lepih slik.

Da, da, vse nas tiši naprej! In naprej moramo. Nikakor ne smemo sami zavirati lastnega napredka.

Pa še nekaj!

Te dni smo dobili od nekoč krasno ponudbo glede prihodnosti našega lista. Ako bodo pogajanja uspela, dosegli smo nov velikanski napredek, ki bode pomenjal več tisoč novih naročnikov več za list "Ave Maria" in najbrže tudi za "Edinost."

Za danes še ne omenjamo ničesar. Samo prosimo naročnike, naj vsakdo zmoli za srečno rešitev tega pogajanja eno Češčeno Marijo. Velikanska zadeva je!

Marija, pomagaj! Če se še to ure-

di, novih tisočev src se bode pridružilo Tvoji časti pod okriljem tvoje zastave. V tisoče src in tisoče katol. družin bode odmeval tvoj angeljski pozdrav: Ave Maria! Ave Maria!

ZA NAŠE ŠIVILJE.

3107. — Žensko krilo. — Vzorec vrezan v 6 velikostih: 34, 36, 40, 42 in 44 inč čez prsa. Velikost za 38 inč potrebuje pet in en četrt jarda blaga. Širokost krila na spodnjem robu je en jard in pet osmink.

3101. — Krasen vzorec za naše mlade Amerikanke. — Urezan v velikostih: za 6, 18 in 20 let. — Velikost za 16 let potrebuje pet jardov in tri osmine blaga, ko je 36 inč široko in 3 jarde traku.

3122. — Predpasnik. — Vzorec urezan v 4 velikostih: mali za 32—34, srednji za 36—38, velik za 40—42 in zelo velik za 44—46 inč čez prsa. Srednja velikost zahteva 4 jarde in pet osmink.

2752. — Obleka za deklice. — Vzorec vrezan v 4 velikostih: za 6, 8, 10 in 12 let. Blaga se potrebuje 1 jard "futra", ki je 27 inč širok za podlago in 3 jarde blaga.

3096. — Oblekica za deklice. — Urezan je v 4 velikostih: za 4, 6, 8 in 10 let. Velikost za 10 let potrebuje tri in pol arda, 36 inč širokega blaga.

3094. — Obleka za ženske pri delu. — Vzorec urezan v 7 velikostih: 34, 36, 38, 40, 42, 44 in 46 inč čez prsa. Velikost 38 potrebuje šest in ena osmina jarda blaga, ako je 36 inč široko. Širokost krila na spodnjem robu je dva jarde in ena četrt.

3121. — Otroška oblekica za doma. — Vzorec urezan v 4 velikostih: za 4, 6, 8 in 10 let. — Velikost za 8 let potrebuje tri jarde in en četrt blaga, ako je 36 inč široko in 1 jard in en četrt za hlačke.

3103. — Oblekica za dečke. — Vzorec urezan v 4 velikostih: za 2, 3, 4 in 5 let starega dečka. — Velikost za 4 leta potrebuje dva jarde in tri osmine blaga, ako je 30 inč široko.

Vsak vzorec stane 20c., katere pošljite v znakmah.

NAROČILNI LISTEK.

Prosim pošljite mi vzorec št.....

ki je (povejte kaj je.)

za velikost.

kakor naznačeno v "Ave Maria" št.....

me

Naslov

Ponatis iz "Edinosti"

POSLEDICE GREHA.

Na Češkem se je dolgo časa grešilo na Katoliški cerkvi in veri. Bivši avstrijski vladi se je posrečilo spraviti na sedeže raznih nadškofij in škofij može, ki so bili po rodu plemiči, po prepričanju "liberalni katoliki." "Klerikalizem" (?) so studili in se norčevali iz navdušenih apostoljskih škofov, ki so se z vso gorečnostjo in požrtvovnostjo žrtvovali za svoje ljudstvo.

Ta greh je rodil drugi greh — greh pohujšanja. Cela katoliška politika na Češkem je bila že dolga leta gnila in brez duha.

In danes — nesrečna Češka je pred velikim kulturnim bojem, ako se ne posreči voditeljem umnim potom poravnati tega spora.

Velikanska akcija, plačana z milijoni ameriškega denarja, nabranega po raznih protestantskih in metodistovskih cerkvah, je rodila na Češkem sadove. Slabo "liberalno" vzgojena duhovščina je odpadla in sedaj se je zanesel boj proti kat. cerkvi v najširše ljudske sloje. Z velikansko silo se dela za odpad od kat. cerkve in za pristop v češko narodno cerkev.

Kam bo to privedlo Češko in kje bo to gibanje končalo, — kdo to ve?

Gotovo je, da bodo to gibanje porabili sovražniki — Nemci in izkušali razbiti narodno edinstvo in narodno svobodo.

— Enaka akcija se je poizkušala izpeljati tudi za Jugoslavijo in razne protestantske karitativne organizacije so iskale slovenska dekleta, ki bi naj kot "nurse" šle v Jugoslavijo razširjati versko nestrpnost in netit prepri.

Vendar čast ameriškim Slovenkam, niso se dale premotiti, da bi se bile izrabile v tako podle namene pod krinko karitativne ideje in pod krinko nekega "pravega" krščanstva.

Pa tudi doma so pripravljeni na to. Delovanje mož 'alla' Jeglič, Krek, Kalan rodi sadove danes. Naše kat. ljudstvo je prebujeno!

S psičkom včeraj Ekselencia šli tja v park so na sprehod.

Jurjev očka pa so s svinjo prišli s trga mu nasprot.

"Dobro jutro, Ekselencia!"

"Bog daj, Jurjev očka vi!

Ognja prosim kaj imate?

Rad nažgal cigaro bi!"

"O, kako ta veter piha!

Še prižgati ne bo moč!"

"Čakajte, vi Jurjev očka,

"moj cilinder bo v pomoč!" — —

"O, saj res! Le znati treba!

že gori cigara zdaj!" — —

V tem sta svinja pa in kužek

svoj imela direndaj!"

"Čast velika! Ekselencia!

Rad z veseljem! To pa to!

Čakajte samo da svinjo

tu privežem za drevo!"

"Prav imate, Jurjev očka!

Tudi to ne bo odveč,

kužka če si jaz privežem.

Revež je zelo boječ!"

"Z Bogom, Ekselencia! Zdravi!"

"Zdravi, Jurjev vi očka!"

— Vsak vrvico je odvežal . . .

In možato sta odšla.

Ekselencia tja po mestu,

da ga vidi mladi svet.

Jurjev očka pa prot domu —

ves ponosen — kaj pa — spet!

Vse po mestu se ustavlja

koder Ekselencia gre.

Vse se še nazaj obrača

vse s spoštovanjem nanjga zre.

"Hm!" si misli," vse me gleda!

Ekselencia, to pa to!"

Ni pa vedel, da ne njega,

vsi le — svinjo za njim zro.

Ponatis iz "Edinosti"

Telephone: Canal 1614

VSTANOVLJENO 1888

A. M. KAPSA

Slovincem priporočam svojo trgovino z železnino.

Pošteno blago — zmerne cene.

2000-2004 Blue Island Ave., Cor. 20th St. Chicago, Ill

Pridite in prepričajte se!

Severova zdravila vzdržujejo zdravje v družinah.

Liniment

ali olje, bi moralo biti vedno pripravljeno v hiši za takojšnje rabo v sili, kjer je lokalna uporaba edino sredstvo za takojšnje olajšavo in uspešno ozdravljenje bolečin. Prav storite, če kupite

Severa's Gothard Oil

(Severovo Gothardsko olje), in ga rabite kot liniment ali mazilo pri lokalni uporabi za zdravljenje revmatizma, neuralgije, izpahnenja, otekline, povečanje vratnih žlez, otrpljenje mišic in členov ter bolečin. Cene 30c in 2c davka, ali 60c in 3c davka, v vseh lekarnah.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA

SEIZ BROS.

Priporočam vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic i. t. d.

Priporočam se tudi vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 Barclay Street, New York
Telefon, 5985 Barclay.

FRANCIS D. NEMECEK

FOTOGRAF

Se priporočam Slovincem

1439 W. 18th St. Chicago, Ill.
Telephone: Canal 2534

KRASNI ROMAN

"Milijonska Nevesta"

ŠE NEKAJ IZTISOV

je v zalogi

in stane celi samo \$6.50.

se dobi pri:

JOSEPH TOMIC

2424 So. Harding Ave.
CHICAGO, ILL.

Iščem tudi zastopnike.

IŠČEMO DEČKA

ki bi se hotel učiti tiskarske umetnosti v naši tiskarni

"AVE MARIA"

Slovenski zobozdravnik

DR. M. JOSIP PLEŠE

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8 ure zvečer. Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays
248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY.

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, linoleum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI." — Trije ambulančni in polniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

S slabim želodcem ni uspeha!

Dr. Orison Swett Marden, sloveči pisatelj pripoveduje: "Možgani do-
be veliko kredita, ki bi ga pravzaprav moral dobiti želodec." In prav ima
Na tisoče ljudi je na svetu, ki se imajo zahvaliti za svoj uspeh v življen-
ju predvsem dobri prebavi. Kdor ima slab želodec in trpi bolečine, ne
more imeti nikdar popolnega uspeha. Najbolj zanesljivo zdravilo za slab
želodec je:

Zlata kolajna

San Francisco
1915

Veliko darilo

Panama 1916

TRINERJEVO AMERIŠKO ZDRAVILNO GRENKO VINO

Pripravljeno je samo iz grenkih rastlin,
korenin in lubja znane zdravilne vrednosti in
naravnega rdečega vina. Izčisti želodec, odpra-
vi vse snovi iz notranjosti, pospešuje prebavo,
vrne slast in ojači živce in celi sistem. Za za-
prtje, neprebavo, glavobol, omotico, nervoz-
nost, pomanjkanje energije, splošno omemog-
lost, i. t. d.

Trinerjeva Angelika Grenka Tonika

je splošno odvajalno in zelo okusno sredstvo proti slabostim telesnegasistema.

TRINERJEV LINIMENT

je izvrstvo zdravilo, zelo močno, toraj uporabno za zunanja zdravila.
Oprostilo te bo revmatizma in trganja. Ako so tvoji udje otrpli, ali imaš
bolečine v hrbtu, ali si kak ud pretegnil ali zvil, za otekline itd., ako si z
njim namažeš utrujene mišice ali noge potem, ko si se skopal, boš začu-
den čutil blagodejen upljiv.

TRINERJEV ANTIPUTRIN je najboljši čistilec za zunanjo upo-
rabo: Grgranje, izpiranje ust, čiščenje ran, odprtini i. t. d.

V vseh lekarnah.

JOSEPH TRINER COMPANY

1333-1343 S. Ashland Ave, Chicago Ill

